

Prostovoljstvo

Intervju za šolsko glasilo

Anketiranec: Borut Šerbela

Anketar: učenka 9. razreda

Kdaj in kako ste postali prostovoljec?

Član društva Ambasadorji nasmeha sem od decembra 2016, aktivni par s psičko Burjo pa sva postala junija 2017, po končanem šolanju in pridobitvijo certifikata za samostojno delo. Od avgusta 2018 sem tudi član komisije za izobraževanje novih kadrov (KZI). Junija 2020 pa sva z Burjo pridobila certifikat za terapevtski par (prej par za aktivnosti s pomočjo živali).

Kaj vas je spodbudilo k temu, da ste se začeli ukvarjati s prostovoljstvom?

Na našo šolo že vrsto let prihajajo pari iz društva Ambasadorji nasmeha in tako sem imel možnost, da sem se spoznal z njihovim delom. Všeč mi je bilo sodelovanje med vodnikom in živaljo in to, s kakšnim veseljem so otroci pričakali pasjega ljubljenca. Odločitev, da se z mojo psičko Burjo udeležim izobraževanja, pa je padla na seminarju, ki ga je organiziralo društvo Ambasadorji nasmeha.

Ali vam izkušnje, ki ste jih pridobili kot prostovoljec, pomagajo pri poklicu učitelja in obratno?

Izkušnje, ki sem jih pridobil v teh letih kot prostovoljec, gotovo pozitivno vplivajo na moje delo v šoli. Naučil sem se bolj prisluhniti posameznikom in upoštevati njihovo mnenje.

Ali lahko kdorkoli postane prostovoljec?

Prostovoljec lahko postane vsak, ki je pripravljen storiti nekaj dobrega za posameznika ali skupnost, ne da bi pri tem zahteval nadomestilo. Predvsem pa, da mu je to delo v veselje.

Katere vrednote mora po vašem mnenju imeti človek, da lahko postane prostovoljec?

V mojem primeru moram najprej imeti dobro navezo z živaljo. Na splošno pa te morajo te zadeve veseliti. Moraš se znati prilagoditi trenutni situaciji in prisotno je veliko empatije.

Koliko treninga je potrebnega, da pes lahko sodeluje pri terapiji?

Delovne pare (vodnika in njegovo žival) je potrebno najprej izšolati. Šolanje je sestavljeno iz teoretičnega tridnevnega seminarja, praktičnega tečaja za vodnike psov in ostalih živali (4x po cca. 3 ure) trimesečnih hospitacij pri vsaj 8 različnih tipih uporabnikov in vsaj 8 obiskov

pod nadzorom v različnih ustanovah (vrtci, domovi za ostarele, mladinski centri, zavodi za otroke s posebnimi potrebami ...). Po uspešno zaključenemu teoretičnemu in praktičnemu izpitu ter obiskih, par pridobi licenco delovnega para za aktivnosti za samostojno opravljanje obiskov v ustanovah. Delovni par mora vsako leto opraviti ponovni preizkus živali, lastnik pa se mora udeležiti osvežitvenega seminarja in vsako tretje leto opraviti ponovni teoretični preizkus znanja.

Kako se razumeta z Burjo? Kako izgleda vajina terapevtska ura?

Burja je kljub skoraj devetim letom še vedno zelo živahna psička. Pomembno je, da mi povsem zaupa in sledi mojim navodilom med delom.

Kadar z Burjo sodelujeva v projektu Beremo z nasmehom, ura poteka po sledečem vrstnem redu. Najprej se sprehodiva med učenci, ti jo božajo in ji dajo priboljšek. Sledi branje kakšne zanimive knjige in razgovor o prebranem. Zaključek pa je namenjen sproščanju. Učenci mečejo Burji žogico, obroček, frizbi.... Lahko pa jim pokaže tudi kakšen trikec, ki se jih učiva v prostem času.

Ali se prostovoljstvo izvaja tudi na daljavo? Če da, kako?

V teh Korona časih delujemo tudi na daljavo. Projekt Beremo z nasmehom teče nemoteno.

Z Burjo vsak teden otrokom napiševa pismo z njenimi dogodivščinami, dodava tudi njene zabavne fotografije. Pa še kakšen kratek filmček je dobrodošel.

Kaj bi svetovali mladim, ki želijo postati prostovoljci?

Sledijo naj svojemu srcu in prostovoljstvo jih bo napolnilo z neverjetno energijo.

Sicer pa imamo na razredni stopnji skupinico učencev, ki je lani nabirala prispevke za zapuščene živali in so se že izkazali na tem področju.